

BOHOSLUŽBA DOMÁCI CÍRKVE NA VELIKONOČNÍ TŘÍDENNÍ 2020

(Sestavil kněz Spišské diecéze František Trstenský)

„Dnešní den je zajisté svatý našemu Pánu. Netrapte se! Radost z Hospodina bude vaší záštitou.“
(Neh 8, 10)

Úvod

Drazí bratři a sestry, v tomto roce se nebudou slavit velikonoční obřady veřejným způsobem. Proto všechny věřící povzbuzujeme sledovat liturgické obřady velikonočního třídení, jakož i další pobožnosti a duchovní aktivity prostřednictvím médií nebo různých farních a internetových přenosů. Prosíme vás, sledujte je způsobem, jako byste na nich byli osobně přítomni se vši zbožností a soustředěností. Zároveň vám předkládáme texty domácí liturgie. Jejím cílem je napomoci zbožnému prožití letošních velikonočních svátků v našich domácnostech. Může se je pomodlit rodina, ale i jednotlivec. Pošlete tyto texty i vašim sousedům a známým. Vyprošujeme Vám pokoj zmrtvýchvstalého Krista.

Domácí církev

Písmo dosvědčuje, že první křesťané se setkávali v soukromých domech. Apoštol Pavel v úvodu svého listu Filemonovi pozdravuje i církev, „která je v tvém domě“ (srov. Flm 1). Podle Skutků dům Lýdie se stal centrem křesťanského společenství ve Filipech (srov. Sk 16, 12-15). Jelikož křesťanství se první tři století nemohlo svobodně šířit a budovat chrámy, domácí církve se staly:

1. místem modlitby a slavení eucharistie
2. ohnisky víry, v nichž se ohlašovalo evangelium a uskutečňovala se křesťanská výchova
3. sociálním prostředím, kde se setkávali věřící a vzájemně si pomáhali
4. příbytky pro hlasatele evangelia
5. základem a vzorem pro budoucí farnosti a společenství

Snažme se, aby i naše rodiny byly takovými ohnisky živé víry a modlitby, školou vzájemné lásky a křesťanských ctností.

Nauka církve

V rodině, kterou lze nazvat domácí církví, mají být rodiče slovem i příkladem prvními hlasateli víry pro své děti a mají pěstovat povolání vlastní každému z nich a se zvláštní péčí o duchovní povolání. (2. vatikánský koncil, Lumen gentium, čl. 11)

Duch svatý, který se vylévá při slavení svátostí, je živým pramenem a nevyčerpatelným pokrmem nadpřirozeného společenství, které věřící shromažďuje a spojuje s Kristem a mezi sebou v jednotě Boží církve. Křesťanská rodina zjevuje a uskutečňuje církevní společenství, proto ji lze a nutno nazývat „domácí církví“. (Jan Pavel II., Familiaris consortio, čl. 21)

Na základě toho, co jsme prožili v našich rodinách, bychom všichni měli být schopni říct: „Poznali jsme lásku, jakou má Bůh k nám“ (1 Jan 4, 16). Jen vycházejíc z této zkušenosti bude moci pastore rodin dosáhnout, aby byly rodiny zároveň domácími církvemi i evangelizačním kvasem ve společnosti. (František, Amoris laetitia, čl. 290)

Liturgie domácí církve na Zelený čtvrtek

(Doporučujeme slavit ve večerních hodinách, ale tak, aby to nenarušilo sledování večerní mše na památku Večeře Páně.)

1. Úvodní obřady

(Na stůl položte kříž nebo ikonu Kristova kříže a rozsvícenou svíci; zkratka V označuje otce, matku, případně podle situace někoho jiného, kdo vede liturgii; zkratka S označuje společné odpovědi.)

V: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

S: Amen.

V: V dnešní večer se scházíme v naší domácnosti kolem společného stolu, abychom si připomněli památku Poslední večeře Páně. Jako Ježíš vytvořil společenství se svými apoštoly, i my chceme vytvořit společenství jeho učedníků, bratrů a sester, které spojuje Kristova láska.

S: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já mezi nimi,“ říká Pán.

V: Pane, nejdříve tě ve chvíli ticha prosíme o odpuštění našich provinění. Shlédni ve svém milosrdenství na nás a odpusť nám naše viny.

Chvilé ticha

V: Na znamení vzájemného odpuštění si nyní dejme pozdravení pokoje.

(Přiměřeným způsobem a podle zvážení si přítomní vymění pozdravení pokoje.)

V: Pane Ježíši, pohlédni na nás zde shromážděné, věříme a vyznáváme, že jsi s námi, jak jsi byl se svými učedníky při Poslední večeři. Ty vidíš naše dobré úmysly a předsevzetí, dej, abychom mezi sebou a s druhými žili ve svornosti, radosti a lásce.

S: Amen.

2. Společný hymnus

(Pokud je to možné, může se zpívat.)

V: Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh.

S: Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh.

V: Spojila nás v jedno láska Krista Pána. Jásejme a hledejme jen v něm svou radost!

S: Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh.

V: Boha živého se bojme, milujme ho! Upřímně se navzájem vždy mějme rádi!

S: Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh.

V: Tvoříme-li tedy jedno společenství, varujme se všeho, co nás vnitřně dělí!

S: Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh.

V: Nechme nerozumných hádek, nechme sporů, ať je Kristus jako Bůh náš mezi námi.

S: Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh.

V: Kéž pak jednou s blaženými patřit smíme ve slávě na tvář tvou, Kriste, Boží Synu.

S: Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh.

V: V dokonalé radosti nad pomyslení bez mezí a bez konce na věčné věky. Amen.

S: Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh.

3. Evangelijní úryvek

V: Čtení ze svatého evangelia podle Matouše (Mt 26, 17 - 19. 26 - 29)

První den v období nekvašeného chleba přistoupili učedníci k Ježíšovi s otázkou: „Kde chceš, abychom ti připravili velikonoční večeři?“ On řekl: „Jděte do města k tomu a tomu člověku a vyřídte mu, že mistr vzkazuje: Můj čas je blízko; u tebe budu se svými učedníky slavit velikonoční večeři.“ Učedníci vykonali, co jim Ježíš nařídil, a připravili velikonočního beránka. Když byli u jídla, vzal Ježíš chléb, pronesl požehnání, lámal ho a dával svým učedníkům se slovy: „Vezměte, jezte. Toto je mé tělo.“ Potom vzal kalich, pronesl díkůvzdání, podal jim ho a řekl: „Pijte z něho všichni, neboť toto je má krev, krev smlouvy, která se prolévá za mnoho lidí na odpuštění hříchů. Říkám vám: Od této chvíle už nebudu pít z tohoto plodu révy až do toho dne, kdy budu pít s vámi z nového kalicha v království svého Otce.“

V: Slyšeli jsme slovo Boží.

S: Chvála tobě, Kriste.

4. Zamyšlení

V: V předvečer svého umučení Pán Ježíš pozval ke stolu jen úzký okruh svých dvanácti apoštolů na večeři na rozloučenou. Během ní nám Boží Syn odevzdal svátost svého Těla a Krve a s ní spojenou svátost kněžství. V těchto dnech se nemůžeme účastnit bohoslužeb v našich chrámech. Nezapomínejme však na adoraci Svátosti oltářní, neboť ona připravuje naše srdce a zapaluje jejich touhou po Kristu. V dnešní večeři děkujeme Kristu za naše kněze a pomodleme se za ně. Ježíš při Poslední večeři udělal ještě jeden zvláštní úkon, který zmiňuje pouze evangelista Jan. Umyl učedníkům nohy. Toto gesto vyjadřuje Ježíšovo úplné sebedarování a lásku, kterou obětuje sebe samého za spásu světa. Je to příklad pro učedníky, aby se navzájem milovali, jak Ježíš miloval je. Vystihují to i jeho slova, kterými učedníkům vysvětlil své jednání: „Jestliže tedy já, Pán a Učitel, jsem vám umyl nohy, i vy máte jeden druhému nohy umývat. Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali, jako jsem já učinil vám.“ (Jan 13, 14-15) Prokazujme si v našich domácnostech skutky lásky podle příkladu, který nám zanechal Boží Syn.

(Pokud někdo chce, může se podělit o krátkou myšlenku, která ho oslovila z Božího slova.)

6. Desátek růžence

(Do modlitby se vás může zapojit více.)

V: Za naši rodinu, za všechny kněze, za naši farnost, za naši vlast, za ty, kteří trpí nemocí, jakož i za ty, kteří ji různým způsobem pomáhají zmírnit, se nyní pomodleme jeden desátek z růžence světla: Ježíš, který nám dal sebe samého za pokrm a nápoj v Oltářní svátosti.

(Pokud někdo chce, může přidat vlastní prosbu.)

7. Závěrečná modlitba

V: Pane Ježíši, přítomný v Oltářní svátosti ve svatostáncích našich kostelů, ty jsi přítomen i v tomto našem společenství. Připomínáme si večer, když jsi nám odevzdal vzácný dar Svátosti Oltářní, svátosti kněžství a příkaz lásky. Vyslyš naše pokorné prosby. Obdaruj nás v těchto dnech trpělivostí a uctivostí. Posilni naši důvěru, že jsi s námi a neopouštíš nás. Provázej svým požehnáním všechny, kteří vynakládají zvláštní úsilí pro ochranu našeho zdraví. Ochraň je i nás před nebezpečími, která ohrožují tělo i duši. Dej nám sílu, abychom vytrvali v konání dobra, neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků.

S: Amen.

8. Uctění Ježíše Krista přítomného ve Svátosti Oltární

(Podle možnosti se všichni členové otočí tváří ke kostelu, pokleknou na pravé koleno a společně se modlí.)

S: Pochválena a pozdravena budiž bez ustání Nejsvětější svátost Oltární. (3 × zopakovat)

8. Požehnání

(Rodiče požehnají děti tak, že jim dají na čelo znamení kříže. Podobně manželé se požehnají vzájemně tak, že si dají na čelo znamení kříže. Přitom říkají následující slova:)

(Jméno) Žehnám Tě ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

V: Zakončeme naši domácí liturgii tím, že Marii, Matce církve, svěříme naši rodinu, naši farnost, naši vlast i celé lidstvo, zejména ty, kteří se nacházejí v nesnázích a utrpeních.

S: Zdravas Maria...

V: Panno Maria, Uzdravení nemocných.

S: Oroduj za nás.

V: Panno Maria, Pomocnice křesťanů.

S: Oroduj za nás.

V: Dobrořečme Pánu.

S: Bohu díky.

Liturgie domácí církve na Velký pátek

(Doporučujeme slavit odpoledne kolem 15 hodiny, ale tak, aby to nenarušilo sledování velkopáteční liturgie na památku Pánova umučení.)

1. Úvodní obřady

(V tento den doporučujeme použít větší kříž, nebo ikonu Kristova kříže a rozsvícenou svíci, položte je na stůl. Zkratka V označuje otce, matku, případně podle situace někoho jiného, kdo vede liturgii; zkratka S označuje společné odpovědi.)

V: V dnešní odpoledne se scházíme v naší domácnosti u Ježíšova kříže, abychom si připomněli památku Pánova umučení. Na hoře Kalvárii nám Kristus odhaluje svou nekonečnou lásku. Bůh se nechává lidmi přibít na kříž. Bůh se nezmocní tohoto světa armádou ani penězi. Kristus vládne tím, že nás přitahuje láskou.

S: „Až budu ze země vyvýšen, potáhnu všechny k sobě,“ říká Pán.

2. Společný hymnus

(Lze číst souvisle nebo střídavě na dva chóry.)

V: Kristus trpěl za vás a zanechal vám příklad, abyste kráčeli v jeho šlépějích.

S: On se nedopustil hříchu, ani lest nebyla v jeho ústech.

V: Když mu spílali, neodpovídal, když trpěl, nevyhrožoval, ale přenechal vše tomu, který soudí spravedlivě.

S: Sám vynesl naše hříchy na svém těle na dřevo, abychom zemřeli hříchu a žili pro spravedlnost. Jeho rány vás uzdravily.

V: Vždyť jste byli jako bloudící ovce, ale nyní jste se vrátili k pastýři a biskupu svých duší.

S: Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jako byla na počátku, i nyní, i vždycky a na věky věků. Amen.

3. Evangelijní úryvek

V: Čtení ze svatého evangelia podle Jana (Jan 19, 25-42)

U Ježíšova kříže stála jeho matka, příbuzná jeho matky Marie Kleofášova a Marie Magdalská. Když Ježíš uviděl svou matku a jak při ní stojí ten učedník, kterého měl rád, řekl matce: „Ženo, to je tvůj syn.“ Potom řekl učedníkovi: „To je tvá matka.“ A od té chvíle si ji ten učedník vzal k sobě. Potom, když Ježíš věděl, že už je všechno dokonáno, řekl ještě: „Žízním.“ Tak se mělo splnit Písmo. Stála tam nádoba plná octa. Nasadili tedy na yzop houbu naplněnou octem a podali mu ji k ústům. Když Ježíš přijal ocet, řekl: „Dokonáno je!“ Pak sklonil hlavu a skončil. Protože byl den příprav, takže mrtvá těla nesměla zůstat na kříži přes sobotu – tu sobotu totiž byl velký svátek – požádali židé Piláta, aby byly ukřižovaným přeraženy nohy a aby byli sňati. Přišli tedy vojáci a přerazili kosti prvnímu i druhému, kteří s ním byli ukřižováni. Když však přišli k Ježíšovi, viděli, že už je mrtvý. Proto mu kosti nepřerazili, ale jeden z vojáků mu kopím probodl bok a hned vyšla krev a voda. Ten, který to viděl, vydává o tom svědectví a jeho svědectví je pravdivé. On ví, že mluví pravdu, abyste i vy věřili. To se stalo, aby se splnil výrok Písma: „Ani kost mu nebude zlomena.“ A na jiném místě v Písmu se říká: „Budou hledět na toho, kterého probodli.“ Josef z Arimatie, který byl Ježíšovým učedníkem, ale ze strachu před židy jen tajným, požádal potom Piláta, aby směl sejmout Ježíšovo mrtvé tělo, a Pilát mu to dovolil. Přišel tedy a sňal jeho tělo. Dostavil se tam i Nikodém, ten, který k němu přišel jednou v noci, a měl s sebou směs myrhy a aloe, asi sto liber. Vzali tedy Ježíšovo tělo a zavinuli ho s těmi vonnými věcmi do (pruhů) plátna, jak mají židé ve zvyku pohřbívat. Na tom místě, kde byl ukřižován, byla zahrada a v té zahradě nová hrobka, kde nebyl ještě nikdo pochován. Tam tedy položili Ježíše, protože u židů byl den příprav a hrobka byla blízko.

V: Slyšeli jsme slovo Boží.

S: Chvála tobě, Kriste.

4. Zamyšlení

V: Jedno starobylé přísloví říká, že „i místa mají svou duši“. Přenesme se nyní v duchu do Jeruzaléma, kde křesťané uctívají místo, kde byl Ježíš ukřižován a hrob, do kterého byl pohřben a ze kterého třetího dne vstal z mrtvých. V roce 614 Peršané vydrancovali Jeruzalém a z Baziliky Božího hrobu ukradli relikvii svatého kříže. Byzantský císař Heraklios Peršany porazil a v roce 629 v slavnostním průvodu přinesl relikvii Svatého kříže. Když se císař oblečený do bohatých šatů chystal vejít do brány, která vedla na Kalvárii, nemohl udělat ani krok. Tehdy mu jeruzalémský biskup Zachariáš vzkázal, aby odložil bohatý oblek, protože se nehodí k pokoře Ježíše Krista. Císař poslechl, sundal si královskou korunu, oblékl si běžné šaty obyčejného člověka, zul se a bosý zanesl svatou relikvii na její původní místo.

Při prokazování úcty Ježíšovu kříži neuctíváme dřevo. Připomínáme si toho, který na něm zemřel za nás a za naši spásu, neboť „Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby nezhynul nikdo, kdo v něho věří, ale měl život věčný.“ (Jan 3,16) Kříž je pravá tvář Boží lásky. Pane Ježíši, ty nás z kříže učíš milovat. Dej nám sílu, abychom byli tvými učenlivými žáky.

(Pokud někdo chce, může se podělit o krátkou myšlenku, která ho oslovila z Božího slova.)

5. Prosby

V: V dnešní den, kdy si připomínáme umučení Pána Ježíše, který vylil svou krev na kříži na záchranu nás i celého světa, předložme mu naše prosby. Volejme společně: Ukřižovaný Ježíši, vyslyš nás.

S: Ukřižovaný Ježíši, vyslyš nás.

V: Prosíme tě za našeho Svatého otce Františka, za naše biskupy, kněze a jáhny, aby v horlivosti sloužili Božímu lidu.

S: Ukřižovaný Ježíši, vyslyš nás.

V: Prosíme tě za ty, kteří spravují naši vlast, naše města a obce, aby vždy pamatovali na společné dobro a zachování spravedlnosti pro všechny.

S: Ukřižovaný Ježíši, vyslyš nás.

V: Prosíme tě za ty, kteří tyto dny prožívají v nemoci, samotě a úzkostech, buď jim útěchou a posilou.

S: Ukřižovaný Ježíši, vyslyš nás.

V: Prosíme tě za lékaře, sestry a dobrovolníky, posiluj je na duchu i na těle.

S: Ukřižovaný Ježíši, vyslyš nás.

V: Prosíme tě za naše zemřelé, přijmi je do svého nebeského království.

S: Ukřižovaný Ježíši, vyslyš nás.

V: Prosíme tě za nás všechny, neopouštěj nás ve chvílích zkoušky, ale vysvobď nás od každého zla.

S: Ukřižovaný Ježíši, vyslyš nás.

V: Prosíme tě i za tyto naše prosby.

(Pokud někdo chce, může přidat vlastní prosbu.)

S: Ukřižovaný Ježíši, vyslyš nás.

V: Bolestný Ježíši, ty ses v dnešní den obětoval z lásky k nám, s důvěrou ve tvou nekonečnou lásku předkládáme tyto své prosby. Vyslyš nás pokorně prosící o tvé milosrdenství, neboť ty žiješ a kraluješ na věky a věků.

S: Amen.

6. Uctění svatého kříže

(Všichni přítomní si kleknou na kolena okolo kříže, který je položen na stole. Texty jsou vybrány z modlitby sv. Anselma.)

V: Svatý kříži, ty nám připomínáš kříž, na kterém zemřel náš Pán Ježíš Kristus, aby nás přivedl z věčné smrti, do které nás uvrhla naše ubohost, k věčnému životu, který jsme hříchem ztratili.

S: Klaníme se ti, Kriste, a děkujeme ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

V: Klaním se, velebím a oslavuji ten kříž, kterým nás zachraňuješ. Tím křížem se klaním našemu milosrdnému Pánu a všemu, co pro nás v milosrdenství vykonal. Kříž, ve kterém je naše spása, náš život a naše vzkříšení, je hodný lásky.

S: Klaníme se ti, Kriste, a děkujeme ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

V: Ó kříži, vybraný a připravený pro takové nevýslovné dobro, dílo, které se na tobě dovršilo, tě vyvyšuje více než celá chvála lidských či andělských myšlenek a jazyka. V tobě a skrze tebe je můj život a moje spása; v tobě a skrze tebe je celé mé dobro. Kéž se nechlubím ničím jiným, než tebou.

S: Klaníme se ti, Kriste, a děkujeme ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

V: Ať je tedy moje sláva skrze tebe a v tobě; ať je moje pravá naděje v tobě. Skrze tebe jsou mé hříchy setřeny, skrze tebe je duše mrtvá pro můj starý život a žije novým životem spravedlnosti.

S: Klaníme se ti, Kriste, a děkujeme ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

(Podle zvážení a při zachování hygienických předpisů může každý polibkem uctít kříž. Může se společně zaspívat píseň z Kancionálu č. 317: Svatý kříži, nebo jiná vhodná píseň.)

7. Korunka k Božímu milosrdenství

(Do modlitby se vás může zapojit více.)

V: Za naši rodinu, za všechny kněze, za naši farnost, za naši vlast, za ty, kteří trpí nemocí, a také i za ty, kteří ji různým způsobem pomáhají zmírnit, se nyní pomodleme Korunku k Božímu milosrdenství.

(Pokud někdo chce, může přidat další úmysl.)

8. Závěrečná modlitba

V: Pane Ježíši, v den tvého bolestného umučení a smrti u tvého kříže vyznáváme, že i my se chceme snažit žít v tomto světě jako tvoji milovaní učedníci. Ty nás voláš: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mě.“ (Mk 8, 34) Prosíme tě o sílu trpělivě a s důvěrou tě následovat. Pane Ježíši, ústy apoštola Pavla od nás žádáš: „Neste břemena jeden druhého“ (Gal 6, 2). Nauč nás pozornosti a vlídnosti, abychom v našich společenstvích byli soucitní s druhými a abychom je těšili v trápeních, neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků.

S: Amen.

V: Zakončeme naši domácí liturgii tím, že se obrátíme v modlitbě k Sedmibolestné Panně Marii. Maria, Ježíšova a naše matka, ty jsi věrně stála pod křížem, v těchto dnech a týdnech buď posilou nám, ale zvláště starým, opuštěným a trpícím a také i těm, kteří se o ně starají.

S: Panno Maria Sedmibolestná, pro tajemství tvých bolestí vypros nám milosrdenství u Boha Otce. Představ mu své srdce probodnuté bolestí i Ježíšovo Nejsvětější Srdce a všechna utrpení, které jsi s Ježíšem protrpěla za nás na zemi. Amen.

V: Panno Maria Sedmibolestná.

S: Oroduj za nás.

V: Panno Maria, Královno rodiny.

S: Oroduj za nás.

V: Dobrořečme Pánu.

S: Bohu díky.

Liturgie domácí církve na velikonoční vigílii

(Doporučujeme slavit ve večerních hodinách, ale tak, aby to nenarušilo sledování obřadů velikonoční vigílie Pánova zmrtvýchvstání.)

1. Úvodní obřady

(Na stůl položte kříž nebo ikonu Kristova kříže, sklenici se svěcenou vodou, větvíčku. Na stole ponechejte nerozsvícenou lampu; pokud je možné, ať každý má i svou vlastní svíčku. Zkratka V označuje otce, matku, případně podle situace někoho jiného, kdo vede liturgii; zkratka S označuje společné odpovědi.)

V: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

S: Amen.

V: V dnešní večer se scházíme v naší domácnosti kolem společného stolu, abychom oslavili vzkříšení Pána Ježíše. Boží Syn nezůstal v hrobě. Nepatří smrti, není postavou z minulosti. On nás neopustil. Živý a oslavený je přítomný mezi námi.

S: „Byl jsem mrtvý, a hle, žiji na věky věků a mám klíče od smrti a podsvětí,“ říká Pán.

2. Obřad světla

(Zapálí se svíce na stole.)

V: Kristus, Světlo světa.

S: Bohu díky.

(Podle zvážení mohou mít všichni v rukou svíčky, které si v této chvíli zažehnou od svíce na stole. Pak pokračují recitováním následujícího žalmu:)

V: Pán je mé světlo a má spása.

S: Pán je mé světlo a má spása.

V: Pán je mé světlo a má spása, koho se mám bát? Pán je ochránce mého života, před kým se mám strachovat?

S: Pán je mé světlo a má spása.

V: O jedno prosím Pána a za tím toužím, abych mohl bydlet v domě Hospodinově po všechny dny svého života, abych pociťoval něhu Pánovu a obdivoval jeho chrám.

S: Pán je mé světlo a má spása.

V: Slyš, Pane, hlas mého volání, smiluj se nade mnou a vyslyš mne. V srdci mi znějí tvá slova: „Hleďte mou tvář!“ Pane, já hledám tvou tvář.

S: Pán je mé světlo a má spása.

V: Věřím, že uvidím dobrodiní Hospodinovo v zemi živých. Očekávej Pána a buď statečný; srdce měj silné a drž se Pána.

S: Pán je mé světlo a má spása.

V: Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jako byla na počátku, i nyní, i vždycky a na věky věků. Amen.

S: Pán je mé světlo a má spása.

Na tomto místě se podle možnosti může společně zaspívat:

S: Aleluja, aleluja, aleluja.

3. Evangelijní úryvek

V: Čtení ze svatého evangelia podle Marka (Mk 16, 1-7)

Když bylo po sobotě, Marie Magdalská, Jakubova matka Marie a Salome nakoupily vonné oleje, aby šly Ježíše pomazat. Záhy zrána první den v týdnu přišly k hrobu, když právě vycházelo slunce. Říkaly si mezi sebou: „Kdo nám odvalí kámen od vchodu do hrobky?“ Když se podívaly, spatřily, že kámen je odvalen. Byl totiž velmi veliký. Vešly do hrobky a uviděly tam na pravé straně sedět mladého muže oděného bílým rouchem – a polekaly se. On však jim řekl: „Nelekejte se! Hledáte Ježíše Nazaretského, ukřižovaného? Byl vzkříšen, není tady. Zde je to místo, kam ho položili. Ale jděte a povězte jeho učedníkům, i Petrovi: Jde před vámi do Galileje, tam ho uvidíte, jak vám řekl.“

V: Slyšeli jsme slovo Boží.

S: Chvála tobě, Kriste.

4. Zamyšlení

V: Ženy nesly ke hrobu voňavé oleje, aby pomazaly mrtvé tělo. Evangelista dodává, že tyto oleje měly ženy předem připravené. Ženy tedy se vzkříšením nepočítaly. Ježíš je mrtvý a pomazáním mu chtěly projevit poslední úctu, kterou si zaslouží každý zemřelý. Jde o skutek lásky. Čekají je však dvě překvapení: najdou odvalený kámen a nenajdou Ježíšovo tělo. Naplní je zmatek, který jim pomáhá překonat Boží posel. Evangelista chce tímto vyprávěním jasně ukázat, že Ježíšovo vzkříšení nebylo připravenou strategií jeho učedníků, ale neočekávaným dílem Boha. Takovým vždy zůstane. Ženy vidí, že Ježíš není v hrobě, ale skutečnost, že byl vzkříšen, musí přijmout s vírou. Podobně je tomu s věřícím každé doby. Hospodinův anděl povzbuzuje ženy, aby tuto radostnou zprávu předaly učedníkům. Budme i my radostnými nositeli a hlasateli této pravdy.

(Pokud někdo chce, může se podělit o krátkou myšlenku, která ho oslovila z Božího slova.)

5. Vzývání svatých a obnovení křestních slibů

V: Dříve, než si dnes obnovíme naše křestní sliby, obraťme se k našim nebeským patronům o jejich přímluvu a pomoc.

V: Pane, smiluj se. – **S:** Pane, smiluj se.

V: Kriste, smiluj se. – **S:** Kriste, smiluj se.

V: Pane, smiluj se. – **S:** Pane, smiluj se.

V: Svatá Maria, Matko Boží. – **S:** Oroduj za nás.

V: Svatý Michaeli. – **S:** Oroduj za nás.

V: Svatý Josefe. – **S:** Oroduj za nás.

V: Svatý Petře a Pavle. – **S:** Orodujte za nás.

V: Svatý Ondřeji. – **S:** Oroduj za nás.

V: Svatý Jane Křtiteli. – **S:** Oroduj za nás.

V: Svatá Maria Magdaléno. – **S:** Oroduj za nás.

V: Svatý Martine. – **S:** Oroduj za nás.

V: Svatý Václave. – **S:** Oroduj za nás.

V: Svatý Cyrile a Metoději. – **S:** Orodujte za nás.

V: Svatý Jane Nepomucký. – **S:** Oroduj za nás.

V: Svatá Zdislavo. – **S:** Oroduj za nás.

V: Svatý Jane Pavle II. – **S:** Oroduj za nás.

V: Blahoslavená Zdenko. – **S:** oroduj za nás.

V: Blahoslavená Anno Kolesárová. – **S:** Oroduj za nás.

V: Blahoslavený Tite Zeman. – **S:** Oroduj za nás.

V: Svatý **(dle uvážení možno vložit jména dalších svatých)**. – **S:** Oroduj za nás.

V: Všichni svatí a světice Boží. – **S:** orodujte za nás.

V: Ode všeho zla. – **S:** Ochráňuj nás, Pane.

V: Od každého hříchu. – **S:** Ochraňuj nás, Pane.

V: Od věčné smrti. – **S:** Ochraňuj nás, Pane.

V: My hříšníci. – **S:** Prosíme tě, vyslyš nás.

V: V této chvíli si obnovme závazek, že Kristus bude vždy naším vzkříšením, životem a světlem. Společně vyznejme naši víru.

(Podle zvážení si každý vezme do ruky rozsvícenou svíčku.)

S: Věřím v Boha...

(Každý udělá osobní obnovení své víry:)

Já (Jméno) obnovuji své křestní sliby ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

S: Toto je víra naše, toto je víra Církve. Tuto víru vyznáváme a ona je naší slávou v Ježíši Kristu našem Pánu.

(Ten, kdo vede domácí liturgii, pokropí svěcenou vodou přítomné.)

6. Modlitba Páně a obřad pokoje

V: Nyní naše chvály a prosby posilněme modlitbou, kterou nás naučil náš Pán Ježíš Kristus.

S: Otče náš...

V: Přišel Ježíš, postavil se doprostřed a řekl jim: „Pokoj vám!“ Aleluja.

S: Učedníci se zaradovali, když viděli Pána. Aleluja.

V: Kristův klid ať přebývá mezi námi.

(Přiměřeně podle uvážení si přítomní vymění pozdravení pokoje.)

6. Závěrečná modlitba

V: Pane Ježíši, v dnešní večer slavíme tvé vítězství nad smrtí, které je nadějí pro celý svět. Děkujeme ti, že jsi nás učinil syny a dcerami nebeského Otce a přijal jsi nás za své bratry a sestry. Pomáhej nám, abychom v tomto světě žili jako noví lidé obnovení milostmi, které pramení z tvého slavného zmrtvýchvstání, neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků.

S: Amen.

V: Zakončeme naši domácí liturgii tím, že se obrátíme v modlitbě k Panně Marii, Královně nebes:

(Doporučuje se zazpívat.)

S: Raduj se, Královno nebeská, aleluja, protože splnil Pán slova svá, aleluja: z mrtvých vstal, Matko, Ježíš tvůj, aleluja: u něho za nás oroduj, aleluja.

V: Raduj se a vesel, Panno Maria, aleluja.

S: Neboť Pán vpravdě z mrtvých vstal, aleluja.

V: Modleme se: Bože, vzkříšením svého Syna, našeho Pána Ježíše Krista, jsi naplnil svět radostí; na přimluvu jeho Rodičky, Panny Marie, dej, ať dosáhneme radostí života věčného. Skrze Krista, našeho Pána.

S: Amen.

V: Dobrořečme Pánu.

S: Bohu díky.

Liturgie domácí církve na velikonoční neděli

(Doporučujeme slavit odpoledne, ale tak, aby to nenarušilo sledování mše Pánova zmrtvýchvstání.)

1. Úvodní obřady

(Na stůl položte kříž nebo ikonu Kristova kříže a rozsvícenou svíci. Může se začít společnou písní z Kancionálu č. 404: Raduj se a vesel.)

V: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

S: Amen.

V: V dnešní slavnostní den se scházíme v naší domácnosti kolem společného stolu, abychom oslavili vzkříšení našeho Pána Ježíše Krista. Vzkříšený Pán se zjevil svým učedníkům, když byli ze strachu za zavřenými dveřmi a přinesl jim pokoj. Chceme ho dnes prosit, aby i naše srdce naplnil pokojem, důvěrou a láskou.

S: Ve vašich srdcích ať vládne Kristův pokoj, aleluja, aleluja.

V: Boží slovo nás povzbuzuje: „Snášejte se navzájem a odpouštějte si, kdyby měl někdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, tak odpouštějte i vy!“ (Kol 3, 13) Na znamení vzájemného odpuštění si nyní předejme pozdravení pokoje.

(Přiměřeným způsobem a podle zvážení si přítomní předají pozdrav pokoje.)

2. Hymnus

V: Apoštol Pavel nás povzbuzuje, abychom si osvojili smýšlení Ježíše Krista. Proto se modleme: (Hymnus se může recitovat společně, nebo střídavě.)

V: On, má božskou přirozenost, nic nelpěl na své vznešenosti, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jako jeden z lidí. Navenek byl jako každý jiný člověk, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži.

S: Proto také ho Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno, takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí, a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: Ježíš Kristus je Pán.

S: Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jak bylo na počátku, tak ať je i nyní i vždycky a na věky věků. Amen.

V: Kristus zemřel za naše hříchy, aleluja, aleluja.

S: Byl pohřben a třetího dne vstal z mrtvých, aleluja, aleluja.

3. Evangelijní úryvek

V: Čtení ze svatého evangelia podle Lukáše (Lk 24, 13-35)

Ještě ten den (první po sobotě) se ubírali dva z učedníků do vesnice zvané Emauzy, která je vzdálena od Jeruzaléma šedesát honů. Hovořili spolu o tom všem, co se stalo. Jak tak hovořili a uvažovali, přiblížil se k nim sám Ježíš a připojil se k nim. Ale jako by jim cosi zdržovalo oči, takže ho nepoznali. Zeptal se jich: „O čem to cestou spolu rozmlouváte?“ Zastavili se celí smutní. Jeden z nich – jmenoval se Kleofáš – mu odpověděl: „Ty jsi snad jediný, kdo se zdržuje

v Jeruzalémě a neví, co se tam tyto dny stalo!“ Zeptal se jich: „A co se stalo?“ Odpověděli mu: „Jak Ježíše z Nazareta, který byl prorok, mocný činem i slovem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a přední mužové odsoudili k smrti a ukřižovali. My však jsme doufali, že on je ten, který má vysvobodit Izraele. A k tomu všemu je to dnes třetí den, co se to stalo. Některé naše ženy nás sice rozrušily: Byly časně ráno u hrobu, nenalezly jeho tělo, přišly a tvrdily, že měly i vidění andělů a ti prý říkali, že on žije. Někteří z našich lidí odešli k hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy říkaly, jeho však neviděli.“ A on jim řekl: „Jak jste nechápaví a váhaví uvěřit tomu všemu, co mluvili proroci! Což to všechno nemusel Mesiáš vytrpět, a tak vejít do své slávy?“ Potom začal od Mojžíše, (probral dále) všechny proroky a vykládal jim, co se ve všech (částech) Písma na něj vztahuje. Tak došli k vesnici, kam měli namířeno, a on dělal, jako by chtěl jít dál. Ale oni na něho naléhali: „Zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den se už nachýlil.“ Vešel tedy dovnitř, aby zůstal s nimi. Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, pronesl nad ním požehnání, rozlámal ho a podával jim. (Vtom) se jim otevřely oči a poznali ho. On jim však zmizel. Tu si mezi sebou řekli: „Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?“ Ještě tu hodinu se vydali na cestu a vrátili se do Jeruzaléma. Tam našli pohromadě jedenáct (apoštolů) i jejich druhy. Ti řekli: „Pán skutečně vstal a zjevil se Šimonovi.“ Oni sami pak vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak ho poznali při lámání chleba.

V: Slyšeli jsme slovo Boží.

S: Chvála tobě, Kriste.

4. Zamyšlení

V: Evangelijní úryvek začíná slovy „v ten den“ (Lk 24, 13). Je to den zmrtvýchvstání, a toto tajemství dnes slavíme. Dva učedníci odcházejí z Jeruzaléma. Nečekali, že Ježíš skončí v hrobě, odcházejí z města a jsou rozčarovaní. V tomto okamžiku se k nim přidává Ježíš. On je neopustil, i když se jim to tak může zdát. Boží slovo nás ujišťuje, že Bůh je ten, který je s námi a doprovází nás. Boží Syn nejdříve jde krokem člověka, aby naučil lidi jít krokem Boha. Klade jim otázky, aby učedníci sami vyslovili to, co prožívají. Pak je zve k přemýšlení. Víra není v první řadě o tom, že Bůh má naplnit naše očekávání a zařídit se podle našich přání. Evangelista píše: „on se tvářil, že jde dál...“ (Lk 24,28) Bůh se nevnučuje člověku, ale čeká na pozvání. Jsou to učedníci, kteří naléhají: „Zůstaň s námi!“ (Lk 24,29) Kristus neodolá a přijímá pozvání. Takový je Bůh. Nikdy neodmítne, nikdy „neodolá“ zájmu člověka. Jen jestli my stojíme o něj! Hostina je v evangeliích důležitým znamením, že se setkáváme s Bohem. Vzpomeňme si na marnotratného syna, kterému otec připraví hostinu; na Zachea, který přijme Ježíše ve svém domě; na Poslední večeři. Učedníci zkusili přítomnost Boha ve svém středu. Přestože jim vzkříšený Pán zmizí před očima, vše se mění. Na začátku byly celí smutní, ale nyní jsou plní radosti. Říkejme s emauzskými učedníky: „Pane, zůstaň s námi. Zůstaň v naší rodině, v našich vztazích, potřebujeme tě.“

(Pokud někdo chce, může se podělit o krátkou myšlenku, která ho oslovila z Božího slova.)

6. Desátek růžence

(Do modlitby se může zapojit více lidí.)

V: Za naši rodinu, za všechny kněze, za naši farnost, za naši vlast, za ty, kteří trpí nemocí, a také i za ty, kteří ji různým způsobem pomáhají zmírnit, se nyní pomodleme jeden desátek ze slavného růžence: Ježíš, který slavně vstal z mrtvých.

(Pokud někdo chce, může přidat vlastní prosbu.)

7. Závěrečná modlitba

V: Pane Ježíši, tys změnil smutek svých učedníků na velikonoční radost a přinesl jsi jim pokoj. I my prožíváme po tyto dny obavy a nejistotu. Spolu s emauzskými učedníky voláme: Pane, zůstaň s námi! Prosíme tě, přetvoř nás na lidi Velikonoc, ať v nás přebývá tvůj pokoj, neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků.

S: Amen.

8. Požehnání

(Rodiče požehnají děti tak, že jim dají na čelo znamení kříže. Podobně manželé se požehnají vzájemně tak, že si dají na čelo znamení kříže. Přitom říkají následující slova:)

(Jméno) Nechť radost a pokoj vzkříšeného Pána naplní tvé srdce. Žehnám tě ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

V: Zakončíme naši domácí liturgii tím, že se obrátíme v modlitbě k Panně Marii, Královně nebes:

(Doporučuje se modlitbu zpívat.)

S: Raduj se, Královno nebeská, aleluja, protože splnil Pán slova svá, aleluja: z mrtvých vstal, Matko, Ježíš tvůj, aleluja: u něho za nás oroduj, aleluja.

V: Raduj se a vesel, Panno Maria, aleluja.

S: Neboť Pán vpravdě z mrtvých vstal, aleluja.

V: Modleme se: Bože, vzkříšením svého Syna, našeho Pána Ježíše Krista, jsi naplnil svět radostí; na přímluvu jeho Rodičky, Panny Marie, dej, ať dosáhneme radostí života věčného. Skrze Krista, našeho Pána.

S: Amen.

V: Dobrořečme Pánu.

S: Bohu díky.